

III. PEDAGOG

3.1. TREŚĆ MATERIAŁU

Zmiany są naturalnym procesem życia. Dzięki zmianom zauważamy nowe możliwości i patrzymy na życie z różnych perspektyw. Młodzież wybierając drogę dla siebie, powinna próbować, testować, sprawdzać, czy dany kierunek jej odpowiada. Zdolność do podejmowania decyzji i konsekwencji z niej płynących są niezbędne do osiągnięcia dojrzałości osobowej.

3.2. LITERATURA WYBRANA Z KOMENTARZEM

3.2.1. E. E. Schmitt, *Zapasy z życiem*, w: J. Kościerzyńska, M. Chmiel, M. Szulc, A. Gorzałczyńska-Mróż, *Nowe słowa na start!* Podręcznik do języka polskiego dla klasy siódmej szkoły podstawowej, wyd. Nowa Era, Warszawa 2017, s. 82.

Wstęp

„Zapasy z życiem” to książka o wierze w drugiego człowieka, o dojrzewaniu i odnajdywaniu własnej roli w świecie. Główny bohater – Jun jest zbuntowanym nastolatkiem, który porzucił szkołę i rodzinę. Mistrz sumo, którego chłopiec często mijają na ulicy, zdaje się nie zauważać jego drobnej postury i ciągle mówi mu, że „widzi w nim grubego gościa”. Jego upór sprawia, że odwiedza szkołę sumo, w której chłopiec rozpoczyna naukę tej japońskiej sztuki walki. Pod jej wpływem odkrywa w sobie siłę i zyskuje wiarę we własne możliwości.

Cytat

„Następnej niedzieli obudziłem się rano całkowicie zadowolony z siebie, poskładałem swoje rzeczy, posprzątałem pokój i zjawiłem się przed moim mentorem. [...]

– Kończę, mistrzu. Nie wejdę więcej na dojo.

– Dlaczego? Ważysz dziewięćdziesiąt pięć kilo i w końcu odnosisz sukcesy.

– Właśnie: odnoszę sukces! Cel był taki, żeby odnieść sukces. Rozwinąć się, zapanować nad sobą, zakwalifikować się do turnieju sumo. Ale moim celem nie było nigdy to, żeby zostać mistrzem, a tym bardziej wielkim mistrzem. Czyż nie mam racji?

– Tylko ty to wiesz. [...]

– No więc grubego gościa już w sobie dojrzałem: to ktoś, kto zwycięża nie innych, ale siebie samego; gruby gość to to, co we mnie najlepszego i co mnie wyprzedza, prowadzi, inspiruje. No więc widzę już w sobie grubego gościa. Teraz schudnę i zacznę studiować, żeby zostać lekarzem. Jego twarz pojaśniała z radości.

Program wychowawczy > Klasa VII > Wartość X > Procesy życia i jego przemiany

– Dziękuję mistrzu, za to, że mnie skierowałeś na dobrą drogę; pokazałeś mi, że jestem zdolny nią podążać.

– Masz rację, Jun. Celem nie jest koniec drogi, tylko posuwanie się naprzód”.

Podsumowanie

Jun, który każdego dnia w szkole Shomintsu przechodzi przemianę, dojrzuwa do podejmowania rozsądnych decyzji. Jego życie diametralnie się zmieniło odkąd zaczął trenować. Pokonywanie przeszkód nadaje życiu tempa i pozwala delektować się odniesionym sukcesem. To potwierdza, że poznanie siebie samego, wyznaczanie nowych celów prowadzi do umiejętnego kierowania sobą i podejmowania trudu nad własnym rozwojem.